

9. Халилов Ш. Р. Педагогические условия развития профессионально-субъектной позиции учителя в процессе адаптации к профессиональной деятельности : автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.08 / Ш. Р. Халилов. – Астрахань, 2010. – 23 с.
10. Харрис Т. А. Я – О'кей, ты – О'кей. / Т. А. Харрис ; пер. С. С. Степанов. – М. : Смысл, 1997. – 328 с.

Аннотация

В статье презентуется понимание понятий “педагогическая позиция”, “профессиональная позиция”, “психологическая позиция”, что наполняет профессиональную деятельность преподавателя ВУЗа. Анализируются также основные отличия в понимании названных понятий.

Annotation

The article is presented the meaning of definitions “pedagogical position”, “professional position”, “psychological position”, which fill up professional activity of teacher of Higher Education Establishments. It is also analyzed the major differences in meaning of definitions given above.

УДК 325.54(477)

Цилюрик С.

СУЧАСНИЙ СТАН ЕМІГРАЦІЇ З УКРАЇНИ: ПОЛІТИЧНИЙ АКЦЕНТ

Міграційні процеси які відбуваються в Україні і в світі, явно чи латентно містять в собі політичний аспект. Він включає і умови за яких відбувається переміщення і мотиви за якими здійснюється міграція. Політичні умови виступають на рівні держави і у геополітичному процесі де власне здійснюється переміщення. Геополітичним процесом є закономірна поведінка держав та інших геополітичних акторів у межах світового або регіонального простору, що триває упродовж декількох століть [2, с. 428].

Сьогодні, міжнародний простір стає більш відкритим для переміщення, а міграційні процеси стають впорядкованими у кожній групі мігруючих – це і міграція молоді з метою навчання; трудові мігранти, люди працездатного віку із професійними навиками; міграція девелопменту, тобто вкладання коштів у розвиток і будівництво в інших країнах, із перспективою переміщення. Останній вид міграції набуває популярності як в світі так і в Україні. Маючи можливість обирати країну із стабільною економікою для вкладання інвестицій, тим самим мати гарантії щодо власного забезпечення в майбутньому, чи принаймні, збереженні інвестицій. За таких умов маємо поширення міграції не лише людських ресурсів, а і міграції капіталу.

Поширення популярності такої міграції пов'язано із накопиченням інформації в різноманітних джерелах, можливість здійснити короточасну мандрівку для переконання таких можливостей. Послідовно за здійсненням міграції капіталу відкривається реальна можливість міграції [4].

Наскільки важливим на сьогодні є процеси міграції в Україні можна зробити висновок і по державним структурам які займаються регулюванням цих процесів. Це і Міністерство закордонних справ, яке займається захистом прав громадян та надає послуги українським громадянам закордоном, регулює візовий режим, підтримує зв'язки з української діаспорою. Міністерство праці та соціальної політики акредитує фірми, які займаються послугами пошуку роботи закордоном. Також надає дозвіл іноземним громадянам працювати в Україні. Міністерство освіти регулює діяльність освітніх закладів, координує нормативні положення щодо міжнародних студентів та веде переговори щодо двосторонніх угод щодо освіти з іншими країнами. Міністерство займається підготовкою угод щодо взаємного визнання і еквівалентності освітніх сертифікатів з іншими країнами. Державний комітет України у справах національностей та міграції керує відносинами з іншими країнами щодо міграції, розробляє політику міжнародних відносин. Державний комітет у справах охорони державного кордону відповідальний за паспортний контроль при перетині кордону та забезпечує військовий захист державного кордону. Державна служба зайнятості України консулює щодо працевлаштування закордоном, та співпрацює з подібними міжнародними організаціями. Державний комітет статистики збирає всі статистичні дані, включаючи всю інформацію щодо міграційних потоків.

Тут перераховані тільки урядові організації які офіційно на державному рівні займаються міграційними процесами, крім того в Україні працюють і міжнародні організації: це і Міжнародна організація з міграції (МОМ) Представництво в Україні. МОМ діє спільно зі своїми партнерами з міжнародного співтовариства для того, щоб допомагати у вирішенні оперативних проблем міграції, поглиблювати розуміння міграційних питань.

Всі ці організації прагнуть регулювати міграційні процеси виходячи із інтересів тих структур і політичних сил які вони представляють. Таким чином, на сьогодні міграційні процеси в Україні є врегульованими і контрольованими.

Використана література:

1. Міграція в Україні факти і цифри, вересень 2011 р. / Представництво Міжнародної організації з міграції в Україні. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://iom.org.ua/ua/pdf/Facts&Figures_b5_ua_f.pdf

2. Желтов В. В. Геополитика: история и теория / В. В. Желтов, М. В. Желтов. – М., 2009.
3. Прибыткова И. Миграционное поведение и качество жизни населения в концептуальном и эмпирическом измерениях / Миграция и развитие. Материалы международной конференции (Пятое Валентеевские чтения). – М. : МГУ, 2007. – С. 257-281.
4. Migration Decision-making: A Hierarchical Regression Approach. Guangqing Chi and Paul Voss//Regional Analysis&Policy// JRAP (2005)35:2/ Режим доступа: <http://www.jrap-journal.org/pastvolumes/2000/v35/F35-2-2.pdf>

Аннотація

Розглядаються основні питання формування та вивчення міграції в політичному аспекті. Дається опис загального стану міграції у геополітичному просторі та аналіз діяльності організацій що регулюють міграційні процеси.

Annotation

The article is considered to the main issue of formation and analysis of political aspect of migration from Ukraine. The description of the general state of migration in geopolitical space and the analysis of activity of organizations that regulate migratory processes.

УДК 159.923.2:130.122

Ставицька С. О.

АНАЛІЗ ДЕЯКИХ АСПЕКТІВ ДУХОВНОСТІ ЛЮДИНИ

Саме існування категорій душі і Духа на протязі майже всієї історії людської цивілізації (при історичній мінливості конкретного змісту цих категорій) вказує на фундаментальне, незнищенне значення цих цінностей. В цілому ряді філософських, психологічних, педагогічних, культурологічних публікацій, неодноразово, згадується про духовний фактор творення, духовне багатство, духовну культуру, духовне життя, духовний розвиток, духовний ріст, духовне освоєння реального світу тощо.

В марксистській філософії і психології поняття дух вживався зазвичай як синонім поняття свідомість, а поняття душа як внутрішній світ людини, її психіка [2].

П. В. Сімонов зазначає, що в поняттях "дух", "душа" поряд з прагненням до істини, до пізнання оточуючого світу ми інтуїтивно відчуваємо присутність категорії добра [4, с. 6]. Потребово-мотиваційний підхід П. В. Сімонова ґрунтується на гіпотезі про те, що, з матеріалістичної точки зору, поняття "душа" і "духовність" людини позначають індивідуальну вираженість в структурі особистості двох фундаментальних потреб: ідеальної потреби пізнання й соціальної потреби "для інших". Під духовністю переважно розуміється перша з цих потреб, а під душевністю – друга [4, с. 20].

Зрозуміло, що ці потреби співіснують і взаємодіють зі всіма іншими потребами особистості, з її над-свідомістю, самосвідомістю, свідомістю та підсвідомістю. Результатом такої взаємодії є розмаїття відтінків, граней, аспектів духовного життя людини. Всі прагнення людини відображаються в її рефлексуючій свідомості, набуваючи характеристик самосвідомості певного рівня розвитку.

В категорії духовність домінує потреба пізнання – світу, себе, смислу й призначення свого життя. Людина духовна тією мірою, якою вона задумується над цими питаннями й прагне отримати на них відповіді [4, с. 21].

Серед численних теорій особистості, що претендують на цілісне розуміння духовної людини, особливе місце займає християнська антропологія, яка є наукою досвідною. Вона говорить про нову духовну людину не на основі теоретичних й експериментальних положень, а на основі особистих свідчень, на основі власного досвіду подвижників Церкви, які в духовних одкровеннях досягнули глибинні таємниці людського ества.

Новозавітна людина – це людина духовна. Її шлях – є засвоєння, розуміння й слідування Духу Божому. В 8-й главі Послання до Римлян апостол Павло підкріплює цю тезу такими висловлюваннями: "Всі, водимі Духом Божим, суть сини Божі. Тому, що ви не прийняли Духа рабства, щоб знову жити в страху, але прийняли Духа усиновлення. Цей самий Дух свідчить духу нашому, що ми – діти Божі". (Цит. за [1, с. 14-16]).

Поняття "Дух" багато Отців Церкви, особливо грецьких, ототожнювали з грецьким словом "нус" – ум.

Звернемося до слів святителя Ігнатія (Брянчанинова): "Престол Божества – є наш ум. І, навпаки, престол нашого ума – є Божество і Дух" [3, с. 290]. Тобто, престол людини – ум, а престол ума – є дух. При цьому, зауважимо, що "древні мислителі" умом називали не людський розум, в його сучасному розумінні, а деякий духовний (Божественний) початок. При цьому, Дух виступає в людині як вершина її сутності.

Як зазначає Л. В. Сурова: "Дух – є престолом, а в церкві престол – це священне місце, на якому здійснюються таїнства, на якому незримо присутній Господь". І далі: "Престол завжди буде притягувати до себе самозванців! І тому важливо не просто усвідомити, що всередині нас знаходиться олтар, ми й при народженні його маємо, а важливо, хто на цьому олтарі буде здійснювати службу" [5, с. 39-40].

Отже, християнська антропологія стверджує, що людина має в середині себе престол, на якому